

When your friend says, "I'm studying Torah," what does that mean? Are they reading the Bible?
What does "Torah" refer to?

The truth is that the word "Torah" can mean a lot of different things, depending on the context.

Here's a brief guide that explains the four general categories of Torah.

We'll see how in every generation, the Jewish people have worked to interpret and apply Jewish law to their lives, helping to connect us to God and the Jewish people as a whole.

Let's take a journey through the development of Torah from Creation until modern times.

CONTENTS

	The Written Torah (Tanach) 4 Bible (Chumash) 6 Prophets (Nevi'im) 8 Writings (Ketuvim) 10 Commentaries on Tanach 12
W.	The Oral Torah 14 Mishna 16 Talmud (Gemara) 18 Commentaries on the Talmud 20
	The Codifiers
	Contemporary Books

THE WRITTEN **TORAH**

Let's begin by focusing on the Written Torah, also known as "Tanach."

"TaNaCH" is an acronym for:

Torah (Bible) Nevi'im (Prophets) Ketuvim (Writings)

THE BIBLE

The first part of the Written Torah is the five books of the Bible which were given from God to Moshe on Mount Sinai.

These five volumes are also called "The Five Books of Moses" or "Chumash." ("Chumash" comes from the Hebrew word "chameish," which means "five.")

Every synagogue houses at least one Torah scroll which is used for occasions when the Torah is read in public. This Torah scroll contains the entire Five Books of Moses, handwritten in a special script with ink on parchment.

Nowadays, for general reading and learning, we typically use copies of the Bible that are printed in book form.

Each book of the Chumash is divided into smaller sections, each called a "parshah" or "parshiyot" in plural.

There are 54 parshiyot in total. One (or sometimes two) parshiyot are read in the synagogue each week so that the entire Chumash is read over the course of the year.

Bereishit begins with creation of the world and details the lives of the individuals who formed the foundation of the Jewish people primarily Abraham, Isaac, and Jacob.

Shemot tells the story of the formation of the Jewish people through their servitude in Egypt, the Exodus, and the giving of the Torah at Mount Sinai. It also explains the perpetuation of that revelation through the establishment of the Tabernacle (Mishkan).

Vayikra details the laws of sacrifices, purity, and laws relating to the Beit Hamikdash (Temple) in Jerusalem.

Bamidbar discusses the Jewish people's travels in the desert, more Temple laws, and the Jewish people's plan to enter the Land of Israel.

Devarim recounts the forty years of wandering in the desert and other speeches and blessings that Moshe gave to the Jewish people.

THE PROPHETS

The second part of the Written Torah is called Prophets (Nevi'im).

The Prophets section includes eight books which recount Jewish history during the era of prophecy starting from the year Moshe died through the early years of the Second Temple.

Following the death of Moshe, Yehoshua leads the Jewish people into Israel, conquers the land, and divides it among the tribes.

In the book of Shoftim, the young nation experiences ups and downs as it suffers multiple failures which require special leaders to save them.

The book of Shmuel tells the story of the early Jewish monarchy and rivalry between King Shaul and King David as well as the prophet Shmuel who annointed both of them.

Melachim explains the history of the division of the Jewish people into two kingdoms, as well as their eventual spiritual decay and exile.

The prophet Yeshayahu speaks of the many dangers facing the Jewish people but also of their ultimate salvation.

Yirmiyahu was a lone prophet who tried to prevent the exile of the Jews only to have his warnings fall on deaf ears.

Yechezkel was a prophet who went into exile with the Jewish people after the destruction of the first Beit Hamikdash.

Trei Asar is a compilation of the prophecies of twelve prophets who were active at various points in Jewish history: Hoshea, Yoel, Amos, Ovadiah, Yonah, Micha, Nachum, Chabakuk, Tzefaniah, Chaggai, Zechariah, and Malachi.

WRITINGS

Writings (Ketuvim) is the third part of the Written Torah.

It is a mixture of poetry, prophecy, and history.

There are seven books and five megillot (scrolls).

A collection of songs and poetry of King David reflecting themes of love, faith, loss, regret, and suffering.

Words of wisdom attributed to King Solomon, the wisest of all men.

The story of the suffering that lyov experienced and his struggle to understand why bad things happen to good people.

The story of Daniel and his challenges leading the Jewish people during their exile.

The story of the Jews returning to the land of Israel and building the Second Temple.

Chronicles which review many stories from the rest of Tanach.

An emotional love song said to represent the relationship between God and the Jewish people.

Heart-wrenching lamentations over the destruction of the Beit Hamikdash.

The story of Esther who became the Queen of Persia and saved the Jews from destruction.

The story of Rut, an earnest convert who became the ancestress of the Davidic dynasty.

The philosophical musings of King Solomon on the meaning of life.

COMMENTARIES ON TANACH

The words of the Written Torah hold many levels of meaning. Throughout the ages, numerous great sages have written commentaries on Tanach which elucidate the different layers of meaning on each verse.

Famous commentaries on Tanach include:

Targum Onkelos

A prominent Roman nobleman in the times of the Mishna who converted to Judaism. He translated the Bible into Aramaic. Every translation is also a commentary, and many later commentators use the commentary of Onkelos to try and decipher cryptic passages.

Rashi

Acronym for Rabbi Shlomo Yitzchaki. Rashi (11th century France) is considered the most important commentary on Chumash and is usually the first one learned by children in school. His commentary is printed in a unique Hebrew script.

Siftei Chachamim

Rashi's commentary on Chumash was so important that many rabbis wrote commentaries on it, trying to figure out exactly why Rashi said everything he did. In the 17th century, Rabbi Shabtai Bass gathered the best of these supercommentaries into one collection, called Siftei Chachamim.

Ramban (Nachmanides)

Rabbi Moshe ben Nachman (1194–1270) was a Spanish Rabbi who famously defended Judaism from Christian attacks. His philosophical remarks in this commentary are some of the most important and foundational in Jewish thought.

Ohr Hachaim

Chayim Ibn Attar (1696-1743) was a Moroccan rabbi and mystic. His commentary demonstrates a keen textual sensitivity as well as a staggering grasp of both mystical and more down-to-earth modes of thought.

Sample Rashi

"God said to Kayin, 'Where is Hevel, your brother?'" (Genesis 4:9)

Why did God ask this question? Isn't God Omniscient, meaning that He is all-knowing and nothing is hidden from Him? Certainly God already knew where Hevel was. So why did God need to ask?

Rashi explains: God asked this question for the purpose of engaging Kayin in calm conversation, so that Kayin might repent and admit, "I killed him and have sinned."

Sample page of Chumash (Bible)

THE ORAL **TORAH**

Aside from the Written Torah, there is an additional component of the Torah which was given at Mount Sinai and not written down until much later.

The Oral Torah refers to the full body of Jewish laws and ideas, some of which were passed down orally from generation to generation.

It also includes the interpretations of every generation of rabbis - how they understood and applied Jewish law to the unique circumstances encountered by their generations.

MISHNA

The ideas contained in the Oral Law were passed down orally from generation to generation until the rabbis began to fear that there was a risk of the laws becoming forgotten or getting accidentally changed over time.

Therefore, around 200 CE, Rabbi Yehuda HaNasi wrote down the basics of the Oral Law in a six-volume compilation called the Mishna.

One famous section of the Mishna is called Pirkei Avot (Ethics of the Fathers) which offers pearls of wisdom and guidance for life. Pirkei Avot is part of the Nezikin volume of the Mishna.

Sample Mishna (Berachot 1:2)

מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר: בין תכלת לכרתי.

וגומרה) עד הנץ החמה. רבי יהושע אומר: עד שלש שעות, שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות.

הקורא מכאן ואילך לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה.

When is the earliest time you can begin to read the Shema prayer in the morning?

From the time when [it is light enough for] a person to be able to differentiate between blue and white.

Rabbi Eliezer says: Between blue and green.

He must finish the Shema by sunrise. Rabbi Yehoshua says: [No, he can finish it] until three hours into the day, since it's the way of princes to wake up three hours into the day.

Someone who reads the Shema later in the day does not lose anything, for he is like a person who is just reading any other part of the Torah.

The Mishna is organized into six volumes. Each volume is called a "Seder" ("order").

All six volumes are called "Shisha Sidrei Mishna -The Six Orders of the Mishna" (or "Shas" for short).

The six volumes are subdivided into smaller Masechtot (Tractates).

Zeraim is about the laws of agriculture.

11 Masechtot

Berachot • Pe'ah • Demai Kil'ayim - Shevi'it - Terumot Ma'aserot • Ma'aser Sheni Challah . Orlah . Bikkurim

Mo'ed includes the laws of the Sabbath, festivals, and fasts.

12 Masechtot

Shabbat - Eruvin - Pesachim Shekalim = Rosh Hashanah = Yoma = Sukkah = Beitza = Ta'anit Megillah • Mo'ed Katan • Chagigah

Nashim includes the laws of marriage and family life.

7 Masechtot

Yevamot • Ketubot Nedarim - Nazir Sotah - Gittin Kiddushin

Nezikin contains laws related to injuries, business, and financial matters.

10 Masechtot

Bava Kamma . Bava Metzia Bava Batra - Sanhedrin Makkot - Shevu'ot Eduyot - Avodah Zarah Pirkei Avot - Horayot

Kodashim discusses the laws of sacrifices and the Temple.

11 Masechtot

Zevachim • Menachot Chullin - Bechorot Arachin - Temurah Keritot • Me'ilah • Tamid Middot = Kinnim

Taharot explains the laws of purity and impurity.

12 Masechtot

Keilim - Oholot - Nega'im Parah - Tohorot - Mikva'ot Niddah • Machshirin Zavim • Tevul Yom Yadayim • Uktzin

THE TALMUD

While it was a drastic step to write down the Oral Law in the form of the Mishna, there were still many layers of explanations that had to be added lest they become forgotten, too.

Therefore, two Babylonian sages named Ravina and Ray Ashi wrote down these explanations and saved them for posterity in a compilation called the Babylonian Talmud (Gemara).

The Talmud was written in Aramaic around the year 500 CE and explains what is written in the Mishna and adds more commentaries and stories.

There is a famous program called "Daf Yomi" in which program participants study one page of Talmud per day. By following this schedule, people are able to finish learning the entire Talmud over the course of every 7.5 years.

Sample passage from the Talmud:

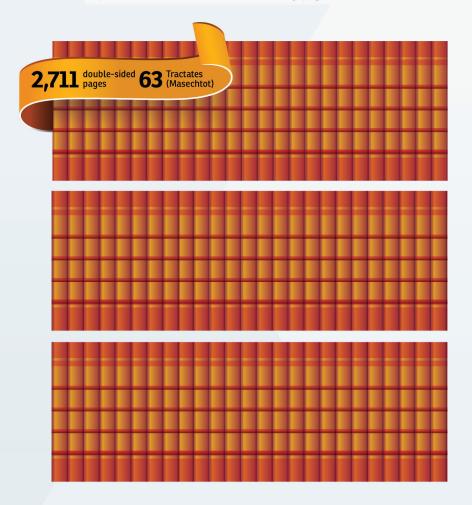
The first Mishna (Berachot 1:1) asks: When do we recite the evening Shema prayer?

The Mishna goes on to present three different opinions as to when to recite the Shema prayer.

The Talmud explaining this Mishna begins with asking: Before we discuss when, how do we even know that we need to say Shema in the first place?

The Talmud is all about great questions.

The Talmud is organized into the same six volumes as the Mishna. Each sub-section (Masechta) of the Talmud is usually purchased as a separate book because there are so many pages and commentaries.

COMMENTARIES ON THE TALMUD

Famous commentaries on the Talmud include:

Rashi

Rabbi Shlomo Yitzchaki (1040-1105) (Same sage who commented on the Bible)

Tosafot

A collection of Talmudic commentaries written by a school of rabbis mostly centered in France (with Ashkenazic traditions)

There are also some indices printed on the pages of the Talmud, including:

Mesoret Hashas

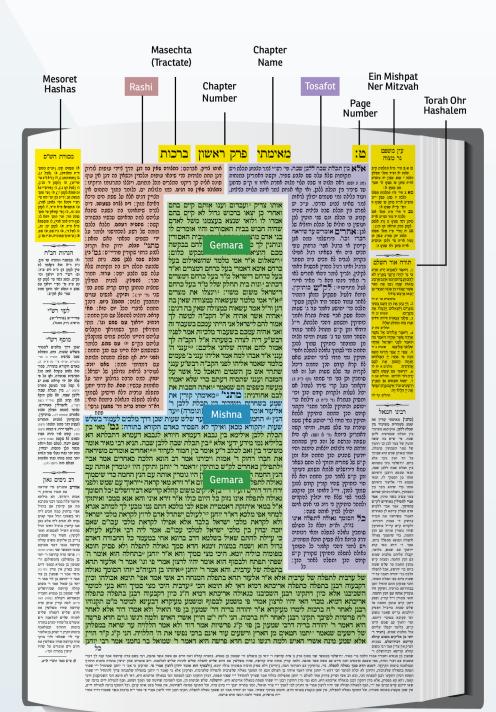
Provides cross-references to similar passages found elsewhere in the Talmud

Ein Mishpat Ner Mitzvah

Tells you where this passage from the Talmud is discussed in the writings of the codified Jewish law

Torah Ohr Hashaleim

Gives you the full Biblical verses that are sometimes quoted in part in the text of the Talmud

THE CODIFIERS

Several centuries after the Talmud, some great rabbis started to codify Jewish law - to make one set of law that all Jews could follow.

This was necessary because the Talmud and Talmudic commentaries contain many different opinions on each topic and it is not always clear which opinion we are supposed to follow.

THE TUR

In the 1200s, Rabbi Jacob ben Asher wrote a four-volume work called the "Arba'ah Turim" (lit. "four rows") known in short as "the Tur."

On each topic of Jewish law, the Tur cites and compares the opinions of earlier Talmudic commentators, especially those of his father the Rosh, the Rif, the Rambam, and Tosafot.

He was able to write this comprehensive work because he lived the early part of his life in Germany and the latter part of his life in Spain, enabling familiarity with both Ashkenazic and Sefardic practices.

The Tur will often quote multiple positions on a subject without definitively deciding between them.

The Tur wrote his commentary based on the writings of earlier Talmudic commentators: the Rif, the Rambam, and the Rosh.

The Rif

R' Isaac ben Jacob Alfasi (11th century)

The Rif wrote a running commentary on the Talmud that explains which opinion we should follow out of all the opinions mentioned in the Talmud.

The Rambam

R' Moses ben Maimon also known as Maimonides (12th century)

The Rambam wrote a code of law (detached from the Talmud) citing the authoritative opinion on each topic, covering all of Jewish law. This work is known as the Mishneh Torah

The Rosh

R' Asher ben Yechiel (13th century)

Similar to the Rif, the Rosh wrote a running commentary on the Talmud but he also incorporated many Ashkenazic traditions from Germany, where he lived initially. (This is in contrast to Rif who lived in Morocco and had Sephardic customs.)

THE SHULCHAN ARUCH

In the 16th century, Rabbi Joseph Karo summarized and condensed the Tur into a more concise work called the "Shulchan Aruch" (lit. "Set Table").

The Shulchan Aruch (also known as the "Code of Jewish Law") is the most widely accepted compilation of Jewish law ever written.

Today, we reference the Shulchan Aurch whenever we want to know the accepted Jewish law.

The Shulchan Aruch is divided into the same four volumes as the Tur.

COMMENTARIES ON THE SHULCHAN ARUCH

There are many commentaries on the Shulchan Aruch which provide key insights into the work. Some of the most prominent ones are printed on the same page as the Shulchan Aruch itself, including:

Rema

Rabbi Moshe Isserles (16th century) wrote glosses which are spliced into the Shulchan Aruch itself. The Rema's commentary points out where Ashkenazic rulings and customs differ from Sephardic rulings and customs.

Turei Zahav (Taz)

Rabbi David Halevi Segal (1586-1667) commented on all four volumes.

Siftei Kohen (Shach)

Rabbi Shabtai Kohen (1622-1662) commented on Yoreh De'ah and Choshen Mishpat only.

Magen Avraham

Rabbi Avraham Abbale Gombiner (1637-1682) commented on Orach Chaim only.

Ba'er Heitev

Rabbi Yehudah ben Shimon Ashkenazi (1730-1770) and Rabbi Zechariah Mendel ben Aryeh Leib (17th-18th century) commented on all four volumes.

שיגיע למין הפרקים: ט) (פרא פקיים) וגם יש להוכיח. עיין כאליה רכה סימן לעיל סימן ס' ופעיף ב וסיק ד): [22] והגחן כי שהוא כר. עיין מ"א ופיק טון. וכמו שכתוב לעיל סימן סי סעיף ב':

[7] (הגהן אבל אם כר. ר"ל, כשינותו (סימן רטו סעיף אן, וכמו שכתבו תוספות וברכות מה, כ דיה האן דאין לענות רק אחר בתנה ירושלים, כמו שכתבתי שם (סיטן נא סיק כ): [יח] (פשיף הן צריך כה. (מרכות) ד' בי, ט' בי, ל"א (ב') (א):
[יט] (פשיף ארן לענות בה. תוספות (שם) ייצ בי דייה שואל, וכמו שכתוב [שם] ל"א א' אין אומר כוי, וכמר שכתוב ברא"ש שם (פיה סימן דן מפני שצריך כו', ורברי החוספות צ"ע דחלו תניא כדלא תניא, בתפלה אמרינן שם בהדיא כ"א בי וברן אולה לתפלה, משפעות לל. וכבר תמה בתרומה ודשן ומשך בה". ותמה עוד דבין געולה לתפלה משפעות לל. וכבר תמה בתרומה ודשן ומשך בים דלא משמע שם כן: [3] וכיצ" בי, וזומסות שם: [28] ופניף ידי דובר המצוד כי, אבל ידי קריאת שמע עצא, דברמת אינו מעכבות, טוד. וכמו שבתוב

סימן ט"ו שאסור להפסיק בין גאולה לתפלה בענית אמן דקדיש וקדושה, אפילו להיוח שומע כעונה. ועיין בשלמי ציבור (קא, א) מי שהגיע לשירה חדשה וש"ץ קרוב למודים, אין להמתין, ויראה שכשיגיע הש"ץ יתחיל הוא בתפלה רישות עם הש"ץ כאמירתו ברוך אתה, ע"ש: (טו) עליהם, עיין באר היטב. וכשלמי ציבור (שם) העלה דכדי לענות קדיש וקרושה יש להמתין בשירה חרשה, ואם שכח והתחיל כל שלא סיים ברוך אתה ה' יכול לענות. גם כתב דבשבת יכול לענות קדיש וקדושה בין גאולה לתפלה, ואם גזרמן לו טלית בין כאולה לתפלה וכן אם שמע קול רעמים בשבת בין גאולה לתפלה, יכול לברך ברכת רעמים. ועיין לקמן סימן קי"א נסעיף בשבת יש להקל קצת בעניו סמיכות גאולה לתפלה. אבל ביום טוב לא. ע"ש: קריש וקרושה כין גאולה לתפלה, ואסור להמתין בשירה חדשה, ע"ש, הגר"פ): (טו) בתקנה. אנל ידי קריאה שמע יצא, (מ"א ס"ק ידן: ביאור הגר"א

כריאת שמע פכיטן כשיאמר ערור דלים ישום בלבו שהוא עני ומבקש על פתח. לקמן בשר"ע סימן צ"ח טעיף ג יתפלל דרך תחנונים כרש כר), ואפילו הוא עשיר גדול ישום בדעתו כי הוא עני מתורה ומצות, כי הוא העניות האמיתי, ועוד יחשוב בעניותו בקבר, ועל ידי כן תעלה חפלחו עב תפלת העניים כר, ע"ש. וכשמניע לתהלות לאל עליון צריך לעמוד. ועיין בבית יעקב

(יג) אמן. עיין כאר היטכ. וכתבו כשם תלמידי האר"י ו"ל (פרי צץ חיים שער

שערי תשובה

סימן קי"ג וס"ק ון: מו ואין דו פגאי. ל"ע, וכי מי החיר לו לפסוק מסני שאין לו פגאי. ובאמח משמע ברוקח דמי שאין לו פגאי יקרם קריאם שמע לבדה בלא ברכות, ואס"כ כשיהיה לי פנאי יקרא הצרכום עם קריאם שמע ויתפלל, וכן הוא בירושלתי (פניסו כיא הלנה הן שהביא ראיה משם שקרא קריאת שמע שמת אסר ג' שטות, וכן הוא ייי לעיל סוף סימן מ"ו, ע"ש ובב"י ור"ה ורפעו, וכן הוא בסימן ס' סעיף בי. ודברי רמ"ח ל"ע: ב', והרא"ם חלק אי כיתן ב' [1] הכריע שאין לענוס אמן אחר גאל שחלל אפילו אחר הש"ץ, טיין עולח חמיד (ש"ק טיין: (יד) תשידין, והיה מחיירא שישכר זמן קריאח שמע וקרא. והוא הדין אם מחיירא שישטר זמן חפלה

קלת מדפירם רש"י (שם) ₪ רב נחירא שיעבור זמן קריאת שמע, חה עיקר: (ז) ואמת ואמונה ערבית. על שם שאנו מפקידים ולא פירש שרב קרא בלא ספילין כדי להתפלל עם הצביר. אלא על בידו נשמוחיט בכל לילה ומאמינים בו שישיבנה אליט, חהו אמת כרחך ל"ל דמוטב להתפלל בתפילין מלהתפלל עם הלבור, כן נרחה לי: יג לא יניח או. דסנמה הוי הפסק, יי עיין סימן ל"ז נסעיף ון: יד לא יצא ידי חובת המצוה כתקנה. אנל ידי קריאת שמע ילא (טור). עיין סימן (ס"ב) [ק] יין ומה שכתנתי

מתפלה עם הלצור, ותפילין עדיף מסמיכת גחולה לתפלה כמו שכתוב כאן, א"כ קל וחומר שחפילין עדיפי מחפלם לפור. ® וגם יש להוכים שבחפילה לא יאמר לשון גאל ישראל, אבל להיפך הכי נמי דמהני,

סימן לי. צ"ע מי שאין לו מפילין אם טוב יותר להתפלל עם הלבור בלא חפילין, או מוטב שיחעכב אחר מפלח הלבור להשאיל חפילין יברן (ח מחבירו כדי שיקרה קריחת שמע מ נושן אין לענות קריש וקרושה בין גאולה לתפלה ריספלל במפילין. וקלח משמע יביצד עושה ממתין כשירה חדשה כדי לענות: בתוספות דתפלת לבור עדיף, אך י כל מי שלא אמר אמת ויציב שחרית (ז) ואמת יש להוכיח מדאמרינן סוף סימן ואמונה ערכית יד לא יצא פ [כא] ידי הובת המצוה קי"א דסמיכת גאולה לחפלה עדיף (טו) בתקנה: הגה (כבן ל מי שהוא אנום ודמוק מו ואין לו

אחד שאמר נאל ישראל ? רק אם יב אירעו אונם שלא הניף (ד) חפיליו ונודמנו לו ביו גאולה לתפלה שיחפלל Shulchan Aruch מנית א מנית א מנית א אמר נאל פל מלווני אינה א בנו אור ואם עו שנא אמר נאל ישראל נודמנו לו מלית ותפילין מניח ולא יברך עליהם ער אחר תפלה: מ Rema נהוג:

המפלל לבד אין עומן אמן כדלקמן סימן רע"ו " יי: יפסיק אריך לסמוך גאולה לתפלה ביי ולא יפסיק

משום דחוי הפסק: סגה יא " וים אומרים דעונין ("ג') אמן מ"ו וכן נוהגין לענות אחר השלים ליבור אמן ש"ו היו ויון אבל אם

אורח חיים כו קריאת שמע

Topic

(Shema)

שבטיאו לביתו יתיישב בזה, וכן שמלחי החריו הת מו"ח ז"ל יוועוד

ויליב שאימת וקיים את דברו להשיב הפקדון (עור):

באר חימב

(יג) אמן. והמדקדקים ממפינים כלור ישראל כדי לענות אמן, ובקעיף ני׳

משתע שים להמתין בשירה חדשה. וכמב המ"ח (פ"ק יא) ונראה לי דאם ירלה יוכל לכוין לפיים עם הש"ץ ואו אינו מחויב לענות אתן, עיין סותן נ"עו סעיף

מפטל אלה מפילק, וכשיטוף ואח"כ לירו יניחס האמע היום אי במנהם ויאמר איזה מומיר, שיון סוף סימן למ"ד. ז"ע מי שאין לי הפילין אם טוב יוסר להמפלל עם הציבור ג" . "מר מפלה הציבור ג" .

מר תפנה סניפר נהפלה מים Ba'er Heitev מילון מספרו כדי ב יכן דמוטב שימעכב לביי בי שניה ביים ביילון בי שיבה מיבה מיבה ביילון

יכן דמועב שתמבכ ל... שב ... ה. ב... שלין בישוף שתיקי שמוף להיים (מיק) שמע ויספול נמסילון, ע"ש: (טו) עלידהם. והספי מדש (פות מ) חולק, וספיל ליה דפיון דשרי להנית מפילון כין נמולה למסלה, יוכל למדך נ"ב ולמ מומרה מספר שוש נודרת ביים ביים ביים ביים ביים ביים ולמינה למסלה, יוכל למדך נ"ב ולמ

מיקרי הפסק, ע"ם, (ובספר אבן הערור פסק ג"כ דיכול לברך על תפיל

אף לאחר נאל ישראל, ע"ש. ובנודמן לו טלית, פסק שאסור להתעטף בו כלל עד אחר תפלת י"ח. אבל היכא דמתבייש לישב בלא טלית,

מותר ™להתעטף בין הפרקים ויברך עליו, ע״ש. עוד פסק דמותר לענות

הגהות רעק"א

ו) (פיא סקייא) בצור ישראל כדי לענות. קסס לי, דסה מגרע גרע דהיי סלמלע פלק, ואף המתירים אחר גאל ישראל משום דקאי החם, כמו שמברך על

ברכת קריאת שמע בסיומו. וצ"ע: ז) (פציף ה ברגיה) ויש אומרים שקודם באל ישראל וכו". הב"ח (ר"ה ומ"ש רק) כתב פסק רמ"א דעל התפילין יכול

ניח פ"ק כ":

מ"ו מנו דוד

הרבה רבנים ואין בפיהם מענה.

וכן י"ל מדברי הטור שהביה כחן

נשם הירושלמי נכרכות פ"ה הלכה ון

לריך להזכיר באמת ויליב יליאת

מצרים וכוי, וצור ישראל וגואלו

וכו', עכ"ל, והרי באמת ויציב אין

לומר אלה גאל. ונראה לי דבאמת

הוי גואל ישראל שפיר גם בקריאת

שמע, דהוא לשון הוה, וכל לשון

הוה משממש בין לשון עבר בין

לשון עתיד, כמו שפירש רש"י בריש

איוב על פסוק וא, הן ככה יעשה מו

חה מוכח גם כאן, דהא בתפלה

לריך לומר לשון עתיד, ואפילו הכי

מהני לשון גוחל שהוח לשון הוה,

ח"כ הכא נמי מהני לשעבר.

ובגמרא לה בה למעט אלה

לפילו מפני מהיכלה: יא ויש אוטרים דעונין וכוי. <mark>העמיד, ונהירנא כילדומי היה רופל ל" זקן שמו מהר"ר שלמה</mark> והמדקדקים מי מתפינים י בטר ישראל כדי לעטח אתן, וכסעיף שהלך כסף יפיו לארך ישראל, ושאל תן הגאון מהר"ר מאיר ז"ל ט" משמע שיש להמתין כשירה הדשה. וכראה לי דאם ירצה ייכל בלובלין בינשלן ייי מה שאומרים במערבים בדוך אחה הי פלך צור לכוין לסיים עם הש"ץ ואו אינו מחויב לענות אמן, ייש עיין סימן ישראל וגואלו, שהוא נגד החלמוד, ולא היה בידו להשיב ואמר

Volume

(Orach Chaim)

נ"ט סעיף ד': יב אירעו אונם

Magen Avraham

מגן אברהם נ"י

וכר. והיה מתירא שיעטר ומן

קריאת שמע וקרא (רש"י ברכות יד.

בד"ה שלוחה). והוא הדין אם מחירא

שיעטר זמן חפלה מחפלל כלא

מפילין, וכשיבאו אח"כ לידו יניחם

במנחה או יניחם באמלע היום

ראמר איזה מומור, ייי עיין סוף

ל. ברכות ט'י (פ"ד): ס. עס י"ל (פ"ד ומוספות שם ד"ה ומנח שם ת, א ד"ה וסוכה וכא"ם שם פיתן י ודשכים שם ד"ה

באר הנולה

ממרין: ע. שם נחוספית נשם רבינו משה מקולי (וכיי מיימוניות קריאת שמע פ"ב אות ב וסרא"ש והרשב"א

:105

פ. כ"י נשם נשם תוספות שם ורצינו יונה והרח"ש

והכשכ"ה שסן: פ*. כ"י שם כדעת

הר"מ מקולי: ל. תוספות שם כדף י"ג נע"כ ד"ה שוחלון והמנדדכי שם נרמו מ מרומת הדפן סימן יכן: מהרי"ק בסימ ק. מהרי"ק בסים מ"ב [לא] בשם ר"

[נמוספות שם]: ר. כרכות י"ד (ע"ח]:"" ש. לפירוש הטור:

ציונים לרמ"א

(K"N) (UI: טור (ו פ*) דרכי משה אות ב ואומר: עי) דרכי משה סימן נא אות ב: י*) סעיף א: ל) תוספות (ברכית יד, כ ד"ה ומנחן ומרדכי ושם רמז טגן והגהות מיימוניות (פ"ג) מקריאת שמע (חות כ יסטור): ל) ב"י [ד"ה כמנ סרוקת] בשם רוקח סימן שכ״א:

הגחות וחערות

מהדורם תוכפת (וו) ממ"ד מ"פ:

לון וכים הכית כחן דיים ומ"ש ותוחס, ועיין מג"ח ריש סימן רלו ד"ה כתב :D"3 רו) ופ"פ רש"י פרשת בשלח שתות טו, מ: לח) בכל מהדורות הסו"ע מדפסו הליונים

הפרים הפסי סהינים בפנים השו"ע וכאן ליין "עור" בפוף דברי הרמ"א ועל זה קאי הלבושי שרד: רטן תיבת א"ם התמע במהדורם קראקא שע"ם ואמ"ד מכ"א-פאר העלה: מן בדפיא כתול תועל: מאן לפנינו נתרגום כתוכ קשוט, וחולי כיונתו לדניחל ו, יג שכפוכ יליכל מילמל ופירשו רש"י והרס"ג למת והרס"ג למת :7370

מבן תוכן מדפ"ל ע"פ

Sample page of Shulchan Aruch

CONTEMPORARY **BOOKS**

As society confronted the explosion of technology and modernity that reshaped the world in later centuries, there was a pressing need for even more concise compendiums of Jewish law as well as new volumes of Jewish law that would explain how to apply Jewish law to modern situations (e.g., electric ovens, light bulbs, and toasters which never existed in earlier times).

Many rabbis also wrote responsa known as "teshuvot" which are written in question-and-answer format. These responsa explain how to apply the laws and philosophy of Judaism to the wide variety of issues encountered in contemporary Jewish life.

FAMOUS CONTEMPORARY LEGAL WORKS

The following is a very small slice of the thousands of contemporary legal works we have today. But of all the works that have shaped contemporary Jewish life, these five definitely stand out.

Mishna Berurah

A running commentary on the first section of Shulchan Aruch (Orach Chaim) by Rabbi Yisrael Meir Kagan (1838-1933), also known as the Chofetz Chaim.

- Can you use tea bags on Shabbat? (Mishna Brurah 318:39)
- Can you drink coffee before Shacharit? (Mishna Berurah 89:22)

The Chazon Ish

Insights into the Shulchan Aruch and the Talmud by Rabbi Avraham Yeshaya Karelitz (1878 - 1953).

■ Can you plant vegetables in a hothouse during shemittah? (Chazon Ish, Shevi'is 26:4)

Igrot Moshe

A classic work of Halachic responsa (9 volumes) by Rabbi Moshe Feinstein (1895-1986).

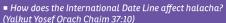
■ Is a person who is brain dead but still breathing through a respirator considered alive according to Jewish law? (Igrot Moshe: Yoreh De'ah 3:132)

Yalkut Yosef

Detailed explanation of parts of the Shulchan Aruch based on the Sephardic rulings of Rav Ovadia Yosef (1920-2013). Written by Rabbi Yitzhak Yosef, his son.

■ Is ice cream a food or a beverage? (Yalkut Yosef OC 207:8)

Shemirat Shabbat K'Hilchata

A practical guide to the modern observance of Shabbat by Rabbi Yehoshua Neuwirth (1927 - 2013).

• Can one place dishes into a dishwasher on Shabbat that uses a timer to turn on? (Shmirat Shabbat K'Hilchata 12:35)

RECOMMENDED READING

Until now, we have really only discussed legal works, but there is a whole additional section of contemporary Torah books that explore Jewish thought and self-growth. Below are some recommended titles:

All for the Boss: The Life and Impact of R' Yaakov Yosef Herman, a Torah Pioneer in America Ruchoma Shain

Beyond the Instant: Jewish Wisdom for Lasting Happiness in a Fast-Paced, Social Media World Rabbi Mark Wildes

Consulting the Wise: Simulated Interviews wth Great Torah Scholars of Previous Generations Rabbi Zelig Pliskin

> **Gateway to Judaism** Rabbi Mordechai Becher

How Free Will Works Dovid Lieberman, PhD

If You Were God Rabbi Aryeh Kaplan

Life is a Test Rebbitzen Esther Jungreis

> Living Inspired Rabbi Dr. Akiva Tatz

Nefesh Shimshon, Shabbos Kodesh: Making the Most of Shabbos Ray Shimshon Dovid Pincus

New Studies in the Weekly Parasha Nehama Leibowitz

> Permission to Believe Rabbi Lawrence Kelemen

Praying With Fire for Teens Rabbi Heshy Kleinman

> Rav Schwab on Prayer Rabbi Shimon Schwab

Stop Surviving, Start Living: The Shmuz on Life Rabbi Ben Tzion Shafier

> The Choice to Be Jeremy Kagan

The Koren NCSY Siddur: A Weekday and Shabbat Siddur for Reflection, Connection and Learning Debbie Stone and Daniel Rose

The Kuzari: In Defense of the Despised Faith Rabbi Yehuda Halevi

> The Oral Law Chaim Schimmel

The Thinking Jewish Teenager's **Guide to Life** Rabbi Dr. Akiva Tatz

The Way of God: Derech Hashem Rabbi Moshe Chaim Luzzatto

> Understanding Judaism Rabbi Mordechai Katz

What the Angel Taught You: Seven Keys to Life Fulfillment Rabbi Noah Weinberg

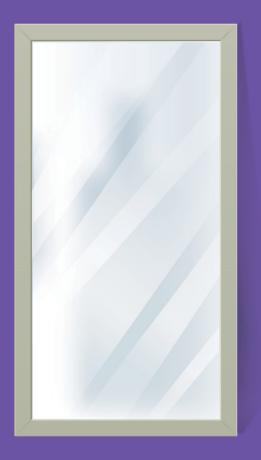
Photos courtesy of Wikipedia and Feldheim Publishers

YOU

No matter what century or geographic location we are in, Torah study provides daily guidance and connects us to our Jewish heritage. Our learning connects us to previous generations across all continents, from all over the world.

When we study Torah, we are all coming together in preserving, interpreting, and learning Jewish ideas which bring meaning and holiness into our lives.

Every individual who learns Torah is part of this ongoing collective story of the Jewish people.

amyncsy

